Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 15 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (ES) Nr. 1385/2013 — Direktyva 2013/62/ES — Direktyva 2013/64/ES — Teisinis pagrindas — SESV 349 straipsnis — Atokiausi Europos Sąjungos regionai — Majoto statuso dalinis pakeitimas Europos Sąjungos atžvilgiu“

Sujungtose bylose C-132/14–C-136/14

dėl 2014 m. kovo 21 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikštų ieškinių dėl panaikinimo

Europos Parlamentas, atstovaujamas I. Liukkonen (C-132/14), L. Visaggio ir J. Rodrigues (C-132/14 ir C-136/14),

ieškovas bylose C-132/14 ir C-136/14,

Europos Komisija, atstovaujama R. Lyal (C-133/14–C-135/14), W. Mölls (C-133/14–C-135/14), D. Bianchi (C-133/14 ir C-135/14) ir D. Martin (C-133/14 ir C-134/14), nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė bylose C-133/14– C-135/14,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón ir J. Czuczai,

atsakovę,

palaikomą

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. Sampol Pucurull,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, F. Fize, D. Colas ir N. Rouam,

Portugalijos Respublikos, atstovaujamos L. Inez Fernandes, B. Andrade Correia, M. Duarte ir S. Marques,

įstojusių į bylą šalių,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev (pranešėjas) ir C. Toader, teisėjai E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Prechal, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund ir C. Vajda,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 21 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2015 m. birželio 25 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniais bylose C-132/14 ir C-135/14 atitinkamai Europos Parlamentas ir Europos Komisija prašo panaikinti 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1385/2013, kuriuo dėl Majoto statuso dalinio pakeitimo Europos Sąjungos atžvilgiu iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 850/98 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1069/2009, (ES) Nr. 1379/2013 ir (ES) Nr. 1380/2013 (OL L 354, p. 86).

2 Savo ieškiniais bylose C-133/14 ir C-136/14 atitinkamai Komisija ir Parlamentas prašo panaikinti 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvą 2013/64/ES, kuria dėl Majoto statuso dalinio pakeitimo Europos Sąjungos atžvilgiu iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 91/271/EEB ir 1999/74/EB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, 2006/7/EB, 2006/25/EB ir 2011/24/ES (OL L 353, p. 8).

3 Savo ieškiniu byloje C-134/14 Komisija prašo panaikinti 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvą 2013/62/ES, kuria dėl Majoto statuso dalinio pakeitimo Europos Sąjungos atžvilgiu iš dalies keičiama Direktyva 2010/18/ES, įgyvendinanti patikslintą BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP ir ETUC sudarytą Bendrąjį susitarimą dėl vaiko priežiūros atostogų (OL L 353, p. 7).

Ginčijami aktai

Reglamentas Nr. 1385/2013

4 Reglamento Nr. 1385/2013 1, 3, 4, 7 ir 8 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(1) <…> Atsižvelgiant į Majoto konkrečią socialinės ir ekonominės struktūros padėtį, kurią sunkina jo atokumas, izoliuotumas, mažas dydis, sudėtingos topografijos ir klimato sąlygos, kai kuriose srityse turėtų būti numatytos tam tikros specifinės priemonės;

<…>

(3) kalbant apie [1998 m. kovo 30 d.] Tarybos reglamentą (EB) Nr. 850/98 [dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti (OL L 125, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 3 t., p. 217)], vandenys aplink Majotą, kuris yra

naujas atokiausias regionas, turėtų būti įtraukti į to reglamento taikymo sritį ir turėtų būti uždrausta gaubiamaisiais tinklais žvejoti tunų ir tunams gimininguų žuvų būrius 24 mylių zonoje nuo salos bazinių linijų, siekiant apsaugoti stambių migruojančių žuvų būrius prie Majoto salos;

(4) kalbant apie [2013 m. gruodžio 11 d.] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1379/2013 [dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, p. 1)], atsižvelgiant į labai suskaidytas ir nepakankamai išplėtotas Majoto prekybos schemas, žuvininkystės produktų ženklinimo taisyklių taikymas mažmenininkams taptų našta, kuri būtų neproporcinga, atsižvelgiant į informacijos, kuri būtų perduodama vartotojui, kiekį. Todėl yra tikslinga numatyti laikiną nukrypti nuo mažmeninei prekybai pateikiamų ir galutiniams vartotojams Majote skirtų žuvininkystės produktų ženklinimo taisyklių leidžiančią nuostatą;

<…>

(7) atsižvelgiant į tai, kad Prancūzija Indijos vandenyno tunų komisijai (toliau – IOTC) pristatė plėtros planą, kuriame apibūdinamas Majoto laivyno orientacinis dydis ir numatomi Majote, kuris yra naujas atokiausias regionas, įkurto nepakankamai išplėtoto mažesnių nei 23 metrų ilgio mechaninėmis ūdomis žvejojančių laivų ir gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų laivyno pokyčiai, kuriam nė viena IOTC susitariančioji šalis, įskaitant Sąjungą, neprieštaravo, tikslinga to plano atskaitos lygiais remtis kaip Majoto uostuose registruoto mažesnių nei 23 metrų ilgio mechaninėmis ūdomis žvejojančių laivų ir gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų laivyno pajėgumo viršutine riba. Nukrypstant nuo bendrai taikomų Sąjungos taisyklių ir dėl Majoto dabartinės specialios socialinės ir ekonominės padėties Prancūzijai turėtų būti suteikta pakankamai laiko, kad ji iki 2025 m. galėtų padidinti savo mažesnių laivų laivyno nepakankamai išplėtoto segmento pajėgumus;

(8) kalbant apie [2009 m. spalio 21 d.] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009[, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, p. 1)], reikėtų pažymėti, kad Majotas neturi pramonės pajėgumų perdirbti gyvūninius šalutinius produktus. Todėl tikslinga Prancūzijai suteikti penkerių metų laikotarpį, kad ji galėtų sukurti šalutinių gyvūninių produktų identifikavimo, tvarkymo, vežimo, apdorojimo ir šalinimo infrastruktūrą visapusiškai laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 1069/2009“.

5 Šio reglamento 1–4 straipsniuose nurodyta:

„1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 850/98 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 850/98 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio 1 dalies h punktas pakeičiamas taip:

„h) 8 regionas

Visi Reunjono ir Majoto, Prancūzijos departamentų, priekrantės vandenys, priklausantys Prancūzijos suverenitetui arba jurisdikcijai.“

2) Įterpiamas šis straipsnis:

„34g straipsnis

Žvejybos apribojimai 24 mylių zonoje aplink Majotą

Laivams draudžiama gaubiamaisiais tinklais žvejoti tunų ir tunams gimininguų žuvų būrius 24 mylių zonoje prie Majoto, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje, pakrantės, skaičiuojant nuo bazinių linijų, nuo kurių matuojami teritoriniai vandenys.“.

2 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1379/2013 pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 1379/2013 35 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„6. Iki 2021 m. gruodžio 31 d. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos mažmeninei prekybai pateikiamiems ir galutiniams vartotojams Majote, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje, skirtiems produktams.“.

3 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 pakeitimai

[2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos] reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, p. 22),] iš dalies keičiamas taip:

1) 23 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Nukrypstant nuo 1 dalies, Prancūzijai leidžiama iki 2025 m. gruodžio 31 d. nustatyti naujus pajėgumus nepanaikinant lygiaverčių pajėgumų II priede nurodytiems įvairiems segmentams Majote, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje (toliau – Majotas).“

2) 36 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„5. Nukrypstant nuo 1 dalies, Prancūzijai iki 2021 m. gruodžio 31 d. netaikoma prievolė į savo Sąjungos žvejybos laivų registrą įtraukti laivus, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu 10 m ir kurie eksploatuojami iš Majoto.

6. Iki 2021 m. gruodžio 31 d. Prancūzija tvarko laikiną žvejybos laivų, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu 10 m ir kurie eksploatuojami iš Majoto, registrą. Tame registre pateikiamas bent jau kiekvieno laivo pavadinimas, bendras ilgis ir identifikavimo kodas. Laikiname registre įregistruoti laivai laikomi Majote registruotais laivais.“

3) Šio reglamento priede esantys su Majotu susiję įrašai įterpiami į Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 II priede esančią lentelę po įrašo „Gvadelupa: pelaginės rūšys, ilgis > 12 m“.

4 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 56 straipsnis pakeičiamas taip:

„56 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2011 m. kovo 4 d.

Tačiau 4 straipsnis Majotui, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje (toliau – Majotas), taikomas nuo 2021 m. sausio 1 d. Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, pagaminti Majote anksčiau nei 2021 m. sausio 1 d., yra pašalinami pagal šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies b punktą.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.“

Direktyva 2013/62

6 Direktyvos 2013/62 1 straipsnyje numatyta:

„[2010 m. kovo 8 d. Tarybos] direktyvos 2010/18/ES[, įgyvendinančios patikslintą BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP ir ETUC sudarytą Bendrąjį susitarimą dėl vaiko priežiūros atostogų, ir panaikinančios Direktyvą 96/34/EB (OL L 68, p. 13),] 3 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, joje nurodytas papildomas laikotarpis Majoto, kuris yra atokiausias Sąjungos regionas, kaip apibrėžta SESV 349 straipsnyje, atžvilgiu pratęsiamas iki 2018 m. gruodžio 31 d.“

Direktyva 2013/64

7 Direktyvos 2013/64 1–9 konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„(1) <…> Atsižvelgiant į ypatingą Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtį, daugelyje sričių turėtų būti numatytos tam tikros konkrečios priemonės;

(2) tikslinga atsižvelgti į ypatingą aplinkos būklę Majote, kurią reikia gerokai pagerinti, siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti Sąjungos teisėje nustatyti aplinkos tikslai, o tam reikia papildomo laiko. Konkrečios laipsniško aplinkos gerinimo priemonės turėtų būti priimamos laikantis konkrečių terminų;

(3) siekiant laikytis [1991 m. gegužės 21 d.] Tarybos direktyvos 91/271/EEB [dėl miesto nuotekų valymo (OL L 135, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 26)] reikalavimų, Majote reikia imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad aglomeracijose būtų miesto nuotekų surinkimo sistemos. Siekiant įgyvendinti tokias priemones, po tinkamų administracinių ir planavimo procedūrų reikėtų atlikti infrastruktūros darbus, taip pat sukurti miesto nuotekų išleidimo matavimo ir stebėjimo sistemas. Dėl konkrečios Majoto struktūrinės ir ekonominės struktūros padėties Prancūzijai reikėtų suteikti pakankamai laiko, kad tie reikalavimai būtų įvykdyti;

(4) žemės ūkio srityje [1999 m. liepos 19 d.] Tarybos direktyvos 1999/74/EB[, nustatančios būtiniausius dedeklių vištų apsaugos standartus (OL L 203, p. 53; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 225),] atžvilgiu pažymima, kad Majote dedeklės vištos yra auginamos nepagerintuose narvuose. Atsižvelgiant į dideles investicijas ir parengiamuosius darbus, kurių reikia norint nepagerintus narvus pakeisti pagerintais narvais arba alternatyviomis sistemomis, reikia atidėti draudimą naudoti nepagerintus narvus laikotarpiui iki 48 mėnesių nuo 2014 m. sausio 1 d. Siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo, nepagerintus narvus naudojančių įmonių kiaušiniai turėtų būti parduodami tik Majoto vietos rinkoje. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas reikiamai kontrolei, nepagerintuose narvuose padėti kiaušiniai turėtų būti žymimi specialiu ženklu;

(5) [2000 m. spalio 23 d.] Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB[, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275),] atžvilgiu, siekdama tinkamai įgyvendinti tą direktyvą, kiek tai susiję su upių baseinų valdymo planais, Prancūzija turi priimti ir įgyvendinti valdymo planus, kuriuose būtų numatytos techninės ir administracinės priemonės, kuriomis būtų užtikrinama gera visų paviršinių vandenų būklė ir užkertamas kelias visų paviršinių vandenų telkinių blogėjimui. Dėl konkrečios Majoto, kuris yra naujas atokiausias regionas, struktūrinės ir ekonominės padėties, reikėtų suteikti pakankamai laiko tokioms priemonėms priimti ir įgyvendinti;

(6) [2006 m. vasario 15 d.] Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/7/EB [dėl maudyklų vandens kokybės valdymo, panaikinančios Direktyvą 76/160/EEB (OL L 64, p. 37),] atžvilgiu dabartinė paviršinių vandenų būklė Majote turi būti gerokai pagerinta, kad jie atitiktų tos direktyvos reikalavimus. Maudyklų vandens kokybė tiesiogiai priklauso nuo miesto nuotekų valymo, o Direktyvos 2006/7/EB nuostatų laikymasis gali būti užtikrintas tik palaipsniui, kai miesto nuotekų vandens kokybei įtakos turinčios aglomeracijos atitiks Direktyvos 91/271/EEB reikalavimus. Todėl reikia nustatyti konkrečius terminus, kad Prancūzija Majote, kuris yra naujas atokiausias regionas ir dėl jo ypatingos socialinės ir ekonominės padėties, galėtų atitikti Sąjungos maudyklų vandens kokybės standartus;

(7) socialinės politikos srityje reikėtų atsižvelgti į sunkumus, susijusius su [2006 m. balandžio 5 d.] Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/25/EB [dėl būtiniausių sveikatos ir saugos reikalavimų, susijusių su fizikinių veiksnių (dirbtinės optinės spinduliuotės) keliama rizika darbuotojams (19-oji atskira direktyva, kaip apibrėžta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 114, p. 38),] laikymusi Majote nuo 2014 m. sausio 1 d. Dėl jam būdingos ypatingos socialinės bei ekonominės padėties Majote nėra techninių galimybių įgyvendinti priemones, būtinas, kad būtų laikomasi tos direktyvos dirbtinės optinės spinduliuotės srityje. Todėl tikslinga nustatyti nuostatą, leidžiančią Prancūzijai nukrypti nuo tam tikrų tos direktyvos nuostatų iki 2017 m. gruodžio 31 d., su sąlyga, kad Majote nėra tokių techninių galimybių ir nedarant poveikio bendriesiems apsaugos ir prevencijos principams darbuotojų sveikatos ir saugos srityje;

(8) siekiant užtikrinti aukšto lygio darbuotojų sveikatos apsaugą ir saugą, reikėtų užtikrinti konsultacijas su socialiniais partneriais, turėtų būti kuo labiau sumažinta dėl nukrypti leidžiančios nuostatos atsirandanti rizika, taip pat turėtų būti veiksmingiau stebima susijusių darbuotojų sveikata. Svarbu kuo labiau sumažinti nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo trukmę. Todėl nacionalinės nukrypti leidžiančios priemonės turėtų būti kiekvienais metais peržiūrimos ir, kai tik nebelieka jas pateisinančių aplinkybių, turėtų būti panaikinamos;

(9) [2011 m. kovo 9 d.] Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/24/ES [dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo (OL L 88, p. 45)] atžvilgiu, siekiant ją perkelti į nacionalinę teisę, reikia keleto pakeitimų, kad būtų užtikrintas pacientų priežiūros ir

informavimo tęstinumas. Todėl tikslinga Prancūzijai suteikti papildomą 30 mėnesių laikotarpį nuo 2014 m. sausio 1 d., kad ji užtikrintų, kad įsigaliotų nuostatos, būtinos, kad būtų laikomasi tos direktyvos, kiek tai susiję su Majotu.“

8 Šios direktyvos 1–6 straipsniuose nurodyta:

„1 straipsnis

Direktyvos 91/271/EEB pakeitimai

Direktyva 91/271/EEB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a) Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos ir antros pastraipų, kiek tai susiję su Majotu, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje (toliau – Majotas), Prancūzija užtikrina, kad visose aglomeracijose būtų miesto nuotekų surinkimo sistemos:

— aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip 10 000 [gyventojų ekvivalentą], kurios apims bent 70 proc. Majote susidarančių nuotekų kiekio, – ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d.;

— aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip 2 000 [gyventojų ekvivalentą], – ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d.“.

2) 4 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a) Nukrypstant nuo 1 dalies, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija užtikrina, kad į nuotekų surinkimo sistemas patenkančioms miesto nuotekoms, prieš jas išleidžiant, būtų taikomas antrinis arba jam prilygstantis valymas:

— aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip 15 000 [gyventojų ekvivalentą], kurios kartu su 5 straipsnio 2a dalyje nurodytomis aglomeracijomis apims bent 70 proc. Majote susidarančių nuotekų kiekio, – ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d.;

— aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip 2 000 [gyventojų ekvivalentą], – ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d.“.

3) 5 straipsnis papildomas šia dalimi:

„2a) Nukrypstant nuo 2 dalies, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija užtikrina, kad į nuotekų surinkimo sistemas patenkančios miesto nuotekos, prieš jas išleidžiant į jautrias zonas, būtų valomos pagal griežtesnius reikalavimus, negu apibūdinti 4 straipsnyje, aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip 10 000 [gyventojų ekvivalentą], kurios kartu su 4 straipsnio 1a dalyje nurodytomis aglomeracijomis apims bent 70 proc. Majote susidarančių nuotekų kiekio, – ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d.“.

4) 7 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kiek tai susiję su Majotu, joje apibrėžtas terminas yra 2027 m. gruodžio 31 d.“.

5) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija ne vėliau kaip 2014 m. birželio 30 d. nustato šios direktyvos įgyvendinimo programą.“.

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia Komisijai informaciją apie programą.“.

2 straipsnis

Direktyvos 1999/74/EB pakeitimas

Direktyvos 1999/74/EB 5 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Nukrypstant nuo 2 dalies, Majote, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje (toliau – Majotas), dedeklės vištos gali toliau būti auginamos šiame skyriuje nurodytuose narvuose iki 2017 m. gruodžio 31 d.

Nuo 2014 m. sausio 1 d. šiame skyriuje nurodytų narvų Majote negalima gaminti ir pradėti eksploatuoti.

Įmonių, kurios augina dedekles vištas šiame skyriuje nurodytuose narvuose, kiaušiniai pateikiami tik Majoto vietos rinkai. Tie kiaušiniai ir jų pakuotės turi būti aiškiai pažymėti specialiu ženklu, kad būtų galima atlikti būtinus patikrinimus. Ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d. Komisijai pateikiamas aiškus šio specialaus ženklo apibūdinimas.“.

3 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB pakeitimai

Direktyva 2000/60/EB iš dalies keičiama taip:

1) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje (toliau – Majotas), a punkto ii papunktyje, a punkto iii papunktyje, b punkto ii papunktyje ir c punkte nurodytas terminas yra 2021 m. gruodžio 22 d.“

b) 4 dalies įžanginis sakinys pakeičiamas taip:

„1 dalyje nustatyti terminai gali būti pratęsiami siekiant laipsniškai įgyvendinti su vandens telkiniais susijusius tikslus, jeigu paveikto vandens telkinio būklė daugiau neblogėja, kai įvykdomos visos šios sąlygos:“.

2) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 7 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodyti terminai yra atitinkamai 2015 m. gruodžio 22 d. ir 2018 m. gruodžio 22 d.“.

b) 8 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2021 m. gruodžio 22 d.“.

3) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2015 m. gruodžio 22 d.“.

b) 7 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2021 m. gruodžio 22 d.“.

4 straipsnis

Direktyvos 2006/7/EB pakeitimai

Direktyva 2006/7/EB iš dalies keičiama taip:

1) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje (toliau – Majotas), pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2019 m. gruodžio 31 d.“.

b) 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2031 m. gruodžio 31 d.“.

2) 6 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2015 m. birželio 30 d.“.

3) 13 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2014 m. birželio 30 d.“.

5 straipsnis

Direktyvos 2006/25/EB pakeitimas

Direktyva 2006/25/EB papildoma šiuo straipsniu:

„14a straipsnis

1. Nedarant poveikio bendriesiems apsaugos ir prevencijos principams darbuotojų sveikatos ir saugos srityje, Prancūzija gali iki 2017 m. gruodžio 31 d. nukrypti nuo nuostatų, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos Majote, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje (toliau – Majotas), taikymo, jeigu tokiam taikymui reikia specialių techninių galimybių, kurių Majote nėra.

Pirma pastraipa netaikoma šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje nustatytiems įpareigojimams ir šios direktyvos nuostatoms, kurios atspindi [1989 m. birželio 12 d. Tarybos] direktyvoje 89/391/EEB [dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (OL L 183, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 5 sk., 1 t., p. 349)] nustatytus bendruosius principus.

2. Prieš taikant visas nuo šios direktyvos nukrypti leidžiančias nuostatas, atsirandančias dėl 2014 m. sausio 1 d. egzistuojančių priemonių taikymo arba dėl naujų priemonių patvirtinimo, rengiamos konsultacijos su socialiniais partneriais pagal nacionalinę teisę ir praktiką. Tokios nukrypti leidžiančios nuostatos taikomos tokiomis sąlygomis, kurios, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, būdingas Majote, užtikrina, kad darbuotojams kylanti rizika būtų kuo labiau sumažinta ir kad būtų veiksmingiau stebima susijusių darbuotojų sveikata.

3. Nacionalinės nukrypti leidžiančios priemonės po konsultacijų su socialiniais partneriais kiekvienais metais peržiūrimos ir, kai tik nebelieka jas pateisinančių aplinkybių, panaikinamos.“.

6 straipsnis

Direktyvos 2011/24/ES pakeitimas

Direktyvos 2011/24/ES 21 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmo sakinio, Prancūzija užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2016 m. birželio 30 d., kiek tai susiję su Majotu, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta [SESV] 349 straipsnyje.“.

Ginčo aplinkybės

9 Pagal 2012 m. liepos 11 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą 2012/419/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Majoto statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 204, p. 131; toliau – Sprendimas 2012/419), Majotas nuo 2014 m. sausio 1 d. nebėra viena iš užjūrio šalių ir teritorijų, kaip tai suprantama pagal SESV 355 straipsnio 2 dalį, ir tapo atokiausiu regionu pagal SESV 349 straipsnį. Šiuo sprendimu į SESV 349 straipsnio pirmą pastraipą, taip pat į SESV 355 straipsnio 1 dalį įterptos nuorodos į Majotą, o SESV II priedo, kuriame išvardytos „užjūrio šalys ir teritorijos, kurioms taikomos [šios Sutarties] ketvirtosios dalies nuostatos“, šeštoje įtraukoje esanti nuoroda „Majotas“ – išbraukta.

10 Prancūzijos valdžios institucijoms pateikus kelis prašymus, Komisija pripažino, kad Prancūzijos Respublikai, kuri pagal Sprendimą 2012/419 nuo 2014 m. sausio 1 d. privalo Majotui taikyti visą Sąjungos teisės *acquis*, vis dėlto reikėjo suteikti papildomų terminų, kad būtų galima įvykdyti šį įsipareigojimą.

11 Tuo tikslu 2013 m. birželio 13 d. Komisija patvirtino Pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiami tam tikri žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srities reglamentai (COM(2013) 417 *final*), Pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo, kuriuo dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiama Tarybos

direktyva 2010/18/ES (COM(2013) 413 *final*), ir Pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiamos tam tikros aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvos (COM(2013) 418 *final*), kurių pagrindas buvo atitinkamai:

— SESV 43 straipsnio 2 dalis ir 168 straipsnio 4 dalies b punktas, kuriuose numatyta spręsti pagal įprastą teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavus su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu (EESRK) ir Europos Sąjungos regionų komitetu,

— SESV 155 straipsnio 2 dalis, kurioje numatyta, kad Taryba priima priemones remdamasi Komisijos pasiūlymu, ir apie tai pranešama Europos Parlamentui,

— SESV 43 straipsnio 2 dalis, 114 straipsnis, 153 straipsnio 2 dalis, 168 straipsnis ir 192 straipsnio 1 dalis, kuriuose numatyta įprasta teisėkūros procedūra ir reikalaujama pasikonsultuoti su EESRK ir Regionų komitetu.

12 Manydama, kad visi būsimi aktai turi būti priimti remiantis SESV 349 straipsniu ir pagal įprastą teisėkūros procedūrą, Taryba perdavė Komisijos pasiūlymus Europos Parlamentui, kad šis pateiktų nuomonę. Apie šiuos pasiūlymus taip pat pranešta nacionaliniam parlamentams.

13 2013 m. gruodžio 12 d. Parlamentas patvirtino savo „poziciją per pirmąjį svarstymą“ dėl Pasiūlymo dėl Reglamento (COM(2013) 417 *final*) ir dėl Pasiūlymo dėl Direktyvos (COM(2013) 418 *final*). Šiose pozicijose Parlamentas nurodė, kad būsimi aktai turi būti priimti „pagal įprastą teisėkūros procedūrą“, tačiau jų, ypač būsimo Reglamento, teisinis pagrindas, be SESV 43 straipsnio 2 dalies ir 168 straipsnio 4 dalies b punkto, turi būti ir 349 straipsnis. Kiek tai susiję su aktu, kuris turi būti priimtas dėl Pasiūlymo dėl Sprendimo (COM(2013) 413 *final*), Parlamentas, pažymėjęs, kad dėl Tarybos projekto su juo buvo „konsultuotasi“ pagal SESV 349 straipsnį, 2013 m. gruodžio 12 d. teisėkūros rezoliucijoje pritarė „Tarybos projektui su pakeitimais“.

14 2013 m. gruodžio 17 d. „laikydamasi specialios teisėkūros procedūros“, „atsižvelgdama į [SESV], ypač į jos 349 straipsnį“, ir „atsižvelgdama į [2013 m. gruodžio 12 d.] Europos Parlamento nuomonę“ Taryba priėmė Reglamentą Nr. 1385/2013, Direktyvą 2013/62 ir Direktyvą 2013/64 (toliau kartu – ginčijami aktai).

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

15 2014 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi šios bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

16 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti Reglamentą Nr. 1385/2013 ir Direktyvą 2013/64,

— palikti galioti minėto reglamento ir minėtos direktyvos padarinius, kol įsigalios tinkamais teisiniais pagrindais pagrįsti juos pakeisiantys aktai, ir

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

17 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamus aktus,

— palikti galioti ginčijamų aktų padarinius, kol įsigalios tinkamais teisiniais pagrindais pagrįsti juos pakeisiantys aktai, ir

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

18 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— visų pirma atmesti apeliacinį skundą,

— papildomai, jeigu būtų panaikinti visi ginčijami aktai ar jie panaikinti iš dalies, palikti galioti jų padarinius, kol įsigalios tinkamais teisiniais pagrindais pagrįsti juos pakeisiantys aktai, ir

— priteisti iš Parlamento ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

19 2014 m. liepos 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai ir Portugalijos Respublikai buvo leista įstoti į bylas palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinių

20 Grįsdami savo ieškinius Parlamentas ir Komisija nurodo vienintelį pagrindą – tai, kad Taryba, priimdama ginčijamus aktus pagal SESV 349 straipsnį, netinkamai pasirinko teisinį pagrindą.

Šalių argumentai

Komisijos argumentai

21 Komisija mano, kad SESV 349 straipsnis taikomas tik kai siekiama nukrypti nuo pirminės teisės taikymo atokiausiems regionams. Nesant tokios nukrypti leidžiančios nuostatos, teisės akto, kuriuo tik pritaikoma politika šiems regionams, kaip ginčijamų aktų atveju, teisinis pagrindas turi būti tarp su šia politika susijusių nuostatų.

22 Ši institucija pažymi, kad SESV 355 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog „Sutarčių nuostatos taikomos“ atokiausiems regionams „pagal [SESV] 349 straipsnį“. Vadinasi, pastaroji nuostata leidžia tik nukrypti nuo „Sutarčių nuostatų“ taikymo šiems regionams.

23 Šiuo klausimu iš ESS 52 straipsnio matyti, kad, nors „Sutartys“ taikomos visoms valstybėms narėms, teritorinė jų taikymo sritis patikslinama SESV 355 straipsnyje. Taigi, Komisijos nuomone, šių dviejų nuostatų sąsajos suponuoja, kad jose pavartota „Sutarčių“ sąvoka neapima antrinės teisės. Iš tiesų, tikslios nuostatos dėl antrinės teisės normos geografinės taikymo srities paprastai pateikiamos pačioje minėtoje teisės normoje ir jos negalima pakeisti nei SESV 355 straipsniu, nei ESS 52 straipsniu.

24 Konkrečiai dėl SESV 349 straipsnio Komisija pažymi, kad jis negali būti suprantamas kaip leidžiantis Tarybai priimti bet kokią šiame straipsnyje nurodytiems atokiausiems regionams palankią „konkrečią priemonę“. Iš tiesų, pagal šį straipsnį leidžiama priemones priimti tik įvertinus šių regionų „socialinės ir ekonominės struktūros padėtį“ ir SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje išsamiai išvardytus veiksnius, kurie šią padėtį sunkina.

25 Kadangi SESV 349 straipsnyje numatytomis „konkrečiomis priemonėmis“ „siekiama būtent“ „nustatyti Sutarčių <...> taikymo sąlygas“ šiems regionams, žodis „būtent“ reiškia, kad šis straipsnis apima bet kokią nuo Sutarčių nukrypti leidžiančią priemonę, nesvarbu, ar ja nustatomos tokios „taikymo sąlygos“, ar ne. Pagal šį straipsnį Tarybai neleidžiama nustatyti antrinės teisės „taikymo sąlygų“.

26 Tokiam aiškinimui negali turėti įtakos nei SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje pavartota formuluotė „taip pat bendrų politikos krypčių taikymo sąlygas“, nei SESV 349 straipsnio antroje pastraipoje pateiktas neišsamus šių politikos krypčių sąrašas. Iš tiesų, šios formuluotės įterpimas ir šio sąrašo buvimas tik parodo, kad SESV 349 straipsnio taikymo sritis neapsiriboja konkrečiomis politikos sritimis, bet nereiškia, kad šio straipsnio taikymo sritis turi būti išplėsta tiek, kad Taryba būtų įgaliota jo pagrindu tvirtinti nuo antrinės teisės nukrypti leidžiančias nuostatas.

27 Komisija mano, kad jos argumentus patvirtina SESV numatytų teisinių pagrindų sistema. Iš tiesų, kiekvienas iš šių pagrindų, išskyrus SESV 349 straipsnį, yra susijęs su tam tikra politikos kryptimi apskritai ir suteikia Sąjungos teisės aktų leidėjui plačią diskreciją, kad būtų galima atsižvelgti į visus svarbius veiksnius. Vadinasi, geografinė diferenciacija leidžiama su sąlyga, kad bus paisoma vienodo požiūrio principo. Taigi, nevienodas atokiausiam regionui palankus vertinimas gali būti pagrįstas tuo, kad šiam regionui būdingi vienas ar keli SESV 349 straipsnyje išvardyti veiksniai, tačiau dėl to nesikeičia tokiam vertinimui taikomas teisinis pagrindas.

28 Galiausiai Komisija prašo Teisingumo Teismo palikti galioti ginčijamų aktų padarinius, nes jos ieškiniai nesusiję su šių aktų turiniu.

Parlamento argumentai

29 Parlamentas mano, kad Reglamentu Nr. 1385/2013 ir Direktyva 2013/64 vienu metu siekiama kelių tikslų ir jie turi kelias sudedamąsias dalis; šie tikslai ir sudėtinės dalys yra neatsiejamai susiję ir nė vienas iš jų nėra antraeilis ir netiesioginis, palyginti su kitais. Taigi šie aktai turėjo būti pagrįsti atitinkamais skirtingais teisiniais pagrindais.

30 Šios institucijos nuomone, SESV 349 straipsnis negali būti kaip nors viršesnis už atskiriems sektoriams skirtus teisinius pagrindus, kiek tai susiję su priemonėmis, skirtomis vienai ar kitai konkrečiai politikos krypčiai viename ar keliuose atokiausiuose regionuose įgyvendinti, nes priešingu atveju priimant šioje Sutartyje numatytas priemones būtų pažeista SESV struktūra ir institucinė pusiausvyra. Iš tiesų, Sąjungos politikos kryptis reglamentuojančios nuostatos taikytinos ir atokiausiems regionams.

31 Taigi, Parlamento nuomone, šias politikos kryptis įgyvendinančios priemonės turi būti priimamos remiantis SESV trečiojoje dalyje įtvirtintais teisiniais pagrindais. Šiuo klausimu neturi reikšmės tai, kad tam tikra priemonė, visa ir iš dalies, susijusi su vienu ar keliais atokiausiais regionais. Lemiamas kriterijus yra tai, ar šia priemone siekiama atitinkamai politikos krypčiai būdingų tikslų ir ar ji nėra konkreti priemonė, palanki atokiausiems regionams, kaip tai suprantama pagal SESV 349 straipsnį.

32 Šiuo klausimu Parlamentas mano, kad iš SESV 349 straipsnio matyti, jog pagal šią nuostatą leidžiama tik priimti „konkrečias priemones“, skirtas dėl „ypatumų ir ribotų galimybių“, dėl kurių atitinkamas regionas ar regionai skiriasi nuo likusios Sąjungos teritorijos, susidariusiai nepalankiai padėčiai kompensuoti.

33 Be kita ko, ir iš SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyto tikslo – jog šiomis priemonėmis „siekiama būtent šiems regionams nustatyti Sutarčių, taip pat bendrų politikos krypčių taikymo sąlygas“, ir iš SESV 349 straipsnio trečioje pastraipoje įtvirtintos apsauginės nuostatos, pagal kurią minėtos priemonės priimamos „nesumenkin[ant] Sąjungos teisinės tvarkos, taip pat <...> bendros politikos krypčių vientisumo bei darnos“, matyti, kad SESV 349 straipsnis skirtas tik nuo visiško Sąjungos teisės taikymo leidžiančioms nukrypti nuostatoms.

34 Todėl į šio straipsnio taikymo sritį nepatenka tokios priemonės, kuriomis nenustatomos nuo visais kitais atvejais taikomų taisyklių leidžiančios nukrypti nuostatos, o tik atidedamas vėlesniam laikui tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų taikymas atokiausiam regionui.

35 Dėl Direktyvos 2013/64 reikia pažymėti, kad iš jos konstatuojamųjų dalių matyti, jog jos tikslas – palengvinti įvairių aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvų visišką taikymą Majote, suteikiant pereinamuosius laikotarpius.

36 Visiško šių direktyvų taikymo šiame regione sunkumų kyla ne dėl jo „socialinės ir ekonominės struktūros padėties“ ir ne dėl vieno ar kelių sunkinančių veiksnių, kurie išsamiai išvardyti SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje, egzistavimo. Iš tiesų, tokių sunkumų gali kilti bet kuriame regione, kuriam taikoma pareiga nuo tam tikros datos laikytis reikalavimų, kurie jam anksčiau nebuvo taikomi.

37 Taigi, pasak Parlamento, Direktyva 2013/64 atliktų pakeitimų teisinis pagrindas turėjo būti tas, kuriuo remiantis priimamos atitinkamos konkrečiam sektoriui skirtos direktyvos, ir jie negalėjo būti grindžiami SESV 349 straipsniu.

38 Dėl Reglamento Nr. 1385/2013 Parlamentas pažymi, kad šio reglamento 1 straipsnis skirtas bendros žuvininkystės politikos tikslams įgyvendinti. Aplinkybė, kad pažeidžiama jūrų aplinka, kuri turėtų būti saugoma, yra viename iš atokiausių regionų, neturi reikšmės, nes tokia padėtis gali susiklostyti bet kuriame Sąjungos regione. Vadinasi, Tarybos šiame reglamente patvirtintos priemonės neskirtos dėl Majoto „socialinės ir ekonominės struktūros padėties“ susidariusioms nepalankioms aplinkybėms kompensuoti.

39 Parlamentas priduria, jog aplinkybė, kad tam tikra bendros žuvininkystės politikos srities priemone taip pat gali būti siekiama sulaukti teigiamo šalutinio poveikio ekonomikos, socialinėje ir užimtumo srityse, negali pašalinti šios priemonės iš šios politikos srities.

40 Dėl Reglamento Nr. 1385/2013 2 straipsnio Parlamentas nurodo, kad nagrinėjamas pakeitimas tėra pereinamojo laikotarpio priemonė, kuria siekiama sudaryti sąlygas Majote visiškai taikyti antrinę teisę, ir turėjo būti priimtas remiantis konkrečiam sektoriui skirtu pagrindu – SESV 43 straipsnio 2 dalimi.

41 Dėl Reglamento Nr. 1385/2013 3 straipsnio Parlamentas pripažįsta, kad šio straipsnio 1 ir 2 punktuose įtvirtintos priemonės yra nukrypti leidžiančio pobūdžio ir buvo patvirtintos įvertinus ypatingą Majoto „socialinės ir ekonominės struktūros padėtį“. Tokiomis aplinkybėmis SESV 349 straipsnis iš tiesų buvo tinkamas šių priemonių priėmimo teisinis pagrindas.

42 Kita vertus, Reglamento Nr. 1385/2013 3 straipsnio 3 punkte pritaikiusi Reglamento Nr. 1380/2013 II priede esančią Viršutinių žvejybos pajėgumų ribų lentelę, tačiau neapribojusi Majoto žvejybos laivų skaičiaus, Taryba nepriėmė „konkrečios priemonės“, įvertinusi Majoto „socialinės ir ekonominės struktūros padėtį“ ir sunkinančius veiksnius, kurie išsamiai išvardyti SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje. Taigi tokios priemonės teisinis pagrindas turėjo būti SESV 43 straipsnio 2 dalis.

43 Dėl Reglamento Nr. 1385/2013 4 straipsnio, kuriame tik iki 2021 m. sausio 1 d. atidedama Reglamento Nr. 1069/2009 4 straipsnio įsigaliojimo Majote data, Parlamentas mano, kad ši priemonė turėjo būti priimta remiantis SESV 168 straipsnio 4 dalies b punktu. Visų pirma, analogiškoje padėtyje, į kurią yra patekęs Majotas, būtent kai nėra šalutinių gyvūninių produktų apdorojimo pramonės, gali atsidurti bet kuris kitas Sąjungos regionas.

44 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1385/2013 5 straipsniu, Parlamentas pažymi, kad šioje nuostatoje numatyta laikinai netaikyti tam tikrų kontrolės taisyklių tam tikriems Majoto laivyno segmentams iki 10 metrų ilgio ir kartu nustatoma supaprastinta ir laikina kontrolės sistema. Kadangi tokia priemonė pagrįsta būtinybe, pirma, „rengti žvejus ir kontrolierius, taip pat nustatyti tinkamą administracinę ir fizinę infrastruktūrą“, antra, „pasiekti bent kai kuriuos iš svarbiausių [2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos] reglamento (EB) Nr. 1224/2009[, nustatančio Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB)

Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinančio reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, p. 1),] tikslų“, tai yra leidžianti nukrypti priemonė, todėl galėtų būti priskirta prie SESV 349 straipsnio.

45 Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, dėl Reglamento Nr. 1385/2013 Parlamentas mano, kad tenkinamos įvairių teisinių pagrindų, numatytų SESV 43 straipsnio 2 dalyje, 168 straipsnio 4 dalies b punkte ir 349 straipsnyje, bendro taikymo sąlygos.

Tarybos argumentai

46 Taryba teigia, kad SESV 349 straipsnis yra specialusis, ribotos geografinės taikymo srities teisinis pagrindas, kuris yra viršesnis, palyginti su atskiriems sektoriams skirtais teisiniais pagrindais, ir kuriuo reikia remtis priimant konkrečias priemones, skirtas taikymo sąlygoms, visų pirma Sąjungos teisės, įskaitant antrinę teisę, nustatyti, atsižvelgiant į nepalankią atokiausių regionų padėtį, kaip ji apibūdinta šiame straipsnyje.

47 Pasak Tarybos, visomis ginčijamuose teisės aktuose numatytomis priemonėmis, neatsižvelgiant į jų trukmę, siekiama sudaryti palankesnes sąlygas Majotui, laikantis SESV 349 straipsnyje nustatytų reikalavimų, o tai, kad pereinamieji laikotarpiai gali būti suteikti remiantis konkrečiam sektoriui skirtu teisiniu pagrindu, šiai analizei neturi jokios įtakos.

48 Taryba mano, kad nebuvo tenkinamos sąlygos tam, kad Reglamentą Nr. 1385/2013 ir Direktyvą 2013/64 būtų galima priimti remiantis keliais teisiniais pagrindais. Viena vertus, juose numatytos priemonės, kurios susijusios su skirtingomis sritimis ir nėra neatsiejamai susijusios tarpusavyje, šiuose teisės aktuose buvo sujungtos tik „siekiant paprastumo ir spartumo“. Kita vertus, pagrindinis ir svarbiausias šiuo reglamentu ir šia direktyva siekiamas tikslas – imtis konkrečių priemonių, kuriomis būtų atsižvelgta į padėtį Majote, o tai pateisino rėmimąsi vien SESV 349 straipsniu.

49 Taryba, be kita ko, nesutinka, kad Reglamento Nr. 1385/2013 1 straipsnyje ir direktyvose 2013/62 ir 2013/64 numatytos politikos krypčių pagal sektorius priemonės. Iš tiesų, šiame straipsnyje numatytu žvejybos veiklos ribojimu siekiama „apsaugoti stambių migruojančių žuvų būrius prie Majoto salos“ Majoto smulkiosios žvejybos ūdomis laivyno naudai ir taip sudaryti sąlygas vietos pramonės plėtrai.

50 Iš tiesų, kadangi šis laivynas negali veiksmingai konkuruoti su pažangesniais laivais, naudojančiais gaubiamuosius tinklus, šios priemonės tikslas – užtikrinti šiam laivynui ribotą, tik jam skirtą zoną, kad jis šioje zonoje galėtų pasinaudoti stambių migruojančių žuvų būrių srautais.

51 Taryba priduria, kad Reglamento Nr. 1385/2013 1 straipsniu taip siekiama kompensuoti dėl Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėties susidariusius sunkumus, todėl jis patenka į SESV 349 straipsnio taikymo sritį.

52 Galiausiai Taryba pažymi, kad Direktyva 2013/62 skirta Prancūzijos Respublikai, kad nei SESV 151 straipsnyje, nei SESV 153 straipsnyje neminimas specialus tikslas sudaryti palankesnes sąlygas atokiausiems regionams ir kad SESV 155 straipsnio 2 dalyje išvardytos teisinės sąlygos šioje byloje netenkinamos.

Įstojusių į bylą šalių argumentai

53 Prancūzijos vyriausybė mano, kad SESV 349 straipsnio tikslas – leisti priimti konkrečias priemones dėl struktūrinių sunkumų, todėl šis straipsnis gali būti pagrindas priimti priemones, kuriomis siekiama atsižvelgti į ypatingus veiksnius (pavyzdžiui, aplinkos veiksnius, kaip antai klimatą arba jūrų teritoriją

pažeidžiamumą), kurie, nors ir nėra socialinio ar ekonominio pobūdžio siaurąja prasme, yra ypač būdingi atokiausiam regionui. Iš tiesų, šiuo straipsniu reikalaujama, kad jame numatytos konkrečios priemonės būtų priimamos ne siekiant „įveikti“ ypatingą atitinkamo regiono socialinę ar ekonominę padėtį, o tik „atsižvelgiant“ į šią padėtį.

54 Ši vyriausybė pažymi, kad Reglamente Nr. 1385/2013 numatytos priemonės priimtos atsižvelgiant į Majoto ypatybes ir jam būdingus suvaržymus ir pagrįstos šio regiono ekonominės, socialinės ir aplinkos struktūros padėtimi. Iš tiesų, jos yra būtinos visų pirma siekiant užtikrinti vietos ekosistemos apsaugą, atsižvelgiant į jos pažeidžiamumą, ir išsaugoti vietos ekonomiką, atsižvelgiant į labai suskaidytas ir nepakankamai išplėtotas žuvininkystės produktų perdirbimo ir prekybos schemas, į Majoto laivyno ypatybes ir žvejų bei kontroliuotojų apmokymų žvejybos veiklos kontrolės klausimais nebuvimą.

55 Direktyvoje 2013/64 numatytomis priemonėmis taip pat siekiama atsižvelgti į Majoto specifiką, susijusią, be kita ko, su aplinkos būkle, ekonominiu atsilikimu ir infrastruktūros nebuvimu, kuri kelia struktūrinių sunkumų.

56 Kiek tai susiję su Direktyvoje 2013/62 įtvirtinta priemone, iš jos konstatuojamųjų dalių matyti, kad ja siekiama atsižvelgti į sunkią Majoto socialinę ir ekonominę padėtį, kuriai būdinga mažai išplėtota darbo rinka ir žemas užimtumo lygis dėl jo atokumo, izoliuotumo, sunkių topografinių ir klimato sąlygų, taip pat menkas bendrasis vidaus produktas ir būtinybė vengti bet kokio vietos ekonomikos destabilizavimo.

57 Prancūzijos vyriausybė priduria, kad, priešingai, nei tvirtina Parlamentas, ginčijamų aktų pagrindinis tikslas nėra užtikrinti Sąjungos teisės *acquis* taikymą Majotui pasibaigus juose numatytiems pereinamiesiems laikotarpiams, nes šis taikymas tiesiogiai kyla iš SESV 355 straipsnio 1 dalies.

58 Ispanijos vyriausybė pažymi, kad Komisijos ginamas SESV 349 straipsnio aiškinimas užkerta kelią šios nuostatos *effet utile*, nes, pritarus tokiam aiškinimui, būtų neįmanoma priimti konkrečių priemonių antrinės teisės reglamentuojamose „laisvųjų zonų“ ir „horizontaliųjų programų“ srityse.

59 Be to, kaip teigia ši vyriausybė, nors SESV 349 straipsnio tikslas yra reglamentuoti konkrečias priemones, kurių gali būti imamasi taikant Sutartis, remiantis šia nuostata juo labiau galima imtis laikinųjų ar pereinamojo laikotarpio priemonių, kuriomis atsižvelgiama į atitinkamų regionų ypatybes ir galiausiai siekiama užtikrinti visišką Sąjungos teisės *acquis* taikymą. Šiuo klausimu pastarojoje nuostatoje neskiriamos materialaus turinio priemonės ir pereinamojo laikotarpio priemonės.

60 Dėl ginčijamų aktų Ispanijos vyriausybė pažymi, kad pagrindinis jų tikslas, kaip matyti iš kiekvieno šio akto 1 konstatuojamosios dalies, – priderinti antrinę teisę atsižvelgiant į Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtį. Be to, kadangi šiais aktais patvirtintų priemonių tikslas – nustatyti Sutarčių taikymo sąlygas, įskaitant antrinės teisės srityje, SESV 349 straipsnis yra pagrindinis teisinis pagrindas.

61 Portugalijos vyriausybė mano, jog iš įvairių Sutarčių nuostatų aiškinimo matyti, kad, jei aiškiai nenustatyta kitaip, sąvokos „Sutartys“ ir „Sutarčių taikymas“ turi būti suprantamos kaip reiškiančios „Sąjungos teisę“ ir „Sąjungos teisės *acquis*“, įskaitant antrinę teisę.

62 Be to, SESV 349 straipsnio tekstas nepatvirtina Parlamento nurodyto kriterijaus, kuriuo remiantis būtų galima atskirti nuolatines ir laikinąsias nukrypti leidžiančias nuostatas.

63 Taigi SESV 349 straipsnis, atrodo, yra tinkamas teisinis pagrindas, kurio svarba matyti iš to, kad šiame straipsnyje, pirma, apibrėžiama „atokiausio regiono“ sąvoka (įvardijamos teritorijos), antra, apibrėžiama diferencijavimo priemonių dalykinė taikymo sritis (bet kuri Sąjungos teisės taikymo sritis), trečia, nustatomos Tarybos sprendimų priėmimo kompetencijos ribos (priemonės negali „sumenkinti

Sąjungos teisinės tvarkos, taip pat vidaus rinkos ir bendros politikos krypčių vientisumo ir darnos“) ir, ketvirta, šis straipsnis yra įgaliojimus suteikianti teisės norma, kurioje numatytas teisinis pagrindas ir nustatyta taikytina procedūra (Tarybos sprendimas, priimtas remiantis Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavus su Europos Parlamentu) bei konkrečių priemonių, kurių bus imtasi, pobūdis (jomis turi būti siekiama sušvelninti atitinkamų regionų struktūrinę nelygybę).

Teisingumo Teismo vertinimas

64 Pirmiausia reikia priminti, kad ESS 52 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta, kad Sutartys taikomos valstybėms narėms, o antroje pastraipoje – kad teritorinė Sutarčių taikymo sritis patikslinta SESV 355 straipsnyje.

65 Pagal SESV 355 straipsnio 1 dalį, iš dalies pakeistą Sprendimo 2012/419 2 straipsniu, Sutarčių nuostatos taikomos atokiausiems regionams, tarp kurių yra Majotas, pagal 349 straipsnį.

66 SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje, iš dalies pakeistoje Sprendimo 2012/419 2 straipsniu, nustatyta, kad Taryba „nustato konkrečias priemones, kuriomis siekiama būtent šiems regionams nustatyti Sutarčių, taip pat bendrų politikos krypčių taikymo sąlygas“.

67 Iš SESV 349 straipsnio pirmos pastraipos taip pat matyti, kad joje nurodytos „konkrečios priemonės“ priimamos „atsižvelgiant“ į atokiausių regionų „socialinės ir ekonominės struktūros padėtį“, kurią „sunkina“ kai kurie veiksniai, o „šių veiksnių pastovumas ir derinys labai riboja šių regionų plėtrą“.

68 SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje šie veiksniai įvardijami kaip sunkinantys atokiausių regionų socialinės ir ekonominės struktūros padėtį, kurią Taryba turi įvertinti priimdama konkrečias priemones pagal SESV 349 straipsnio trečią pastraipą.

69 Tokiomis aplinkybėmis, nors Parlamentas nepagrįstai teigia, kad bet kokia konkreti priemonė, kaip tai suprantama pagal SESV 349 straipsnį, turi būti pagrįsta ne tik atitinkamo atokiausio regiono socialinės ir ekonominės struktūros padėtimi, bet ir mažiausiai vienu iš SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje išsamiai išvardytų šiam regionui būdingų veiksnių, vis dėlto pagal SESV 349 straipsnio trečią pastraipą Taryba turi sugebėti pateikti duomenų, rodančių numatomos konkrečios priemonės sąsają su atitinkamo atokiausio regiono ypatumais ir ribotomis galimybėmis.

70 Be kita ko, SESV 349 straipsnio antroje pastraipoje patikslinama, kad Tarybos pagal SESV 349 straipsnio pirmą pastraipą patvirtintos konkrečios priemonės „pirmiausia skirtos muitų ir prekybos politikai, fiskalinei politikai, laisvosios zonos, žemės ūkio ir žuvininkystės politikai, žaliavų ir būtino vartojimo prekių tiekimo sąlygoms, valstybės pagalbos bei paramos iš struktūrinių fondų ir pagal horizontaliąsias Sąjungos programas gavimo sąlygoms“.

71 Taigi iš SESV 349 straipsnio formuluotės matyti, kad, remiantis šiuo straipsniu, Tarybai leidžiama visų pirma ankstesniame šio sprendimo punkte minėtose srityse patvirtinti konkrečias priemones, kuriomis siekiama atsižvelgti į atokiausių regionų socialinės ir ekonominės struktūros padėtį.

72 Dėl Komisijos argumentų, jog SESV 349 straipsnis leidžia tik nukrypti nuo pirminės teisės nuostatų taikymo atokiausiems regionams, o ne, kaip šioje byloje, pritaikyti antrinės teisės aktus, atsižvelgiant į ypatingą šių regionų padėtį, pirmiausia pabrėžtina, kad „Sutarčių taikymo sąlygos“, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, turi būti suprantamos kaip kartu apimančios Sąjungos pirminės teisės taikymo sąlygas ir remiantis šia pirmine teise priimtų antrinės teisės aktų taikymo sąlygas.

73 Šį aiškinimą patvirtina Teisingumo Teismo pateiktas išaiškinimas dėl EB sutarties 227 straipsnio 2 dalies (vėliau – EB 299 straipsnio 2 dalis, dabar – SESV 349 straipsnis), iš kurios matyti, kad Tarybai pagal šią nuostatą suteiktas leidimas numatyti konkrečias priemones, atsižvelgiant į užjūrio teritorijų poreikius, susijęs tiek su Sutarties nuostatomis, tiek su antrinės teisės nuostatomis (Sprendimo *Hansen & Balle*, 148/77, EU:C:1978:173, 10 punktas).

74 Be to, kaip pažymėjo Taryba, daugelis SESV 349 straipsnio antroje pastraipoje minimų sričių daugiausia reglamentuojama antrinės teisės aktais. Todėl nukentėtų šios nuostatos *effet utile*, jeigu šiose srityse joje būtų leidžiama priimti tik konkrečias priemones, skirtas pirminės teisės taikymo sąlygoms pritaikyti.

75 Galiausiai, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 57 punkte, kitaip nei, atrodo, teigia Komisija, ne visuose antrinės teisės aktuose apibrėžiama teritorinė jų taikymo sritis.

76 Darytina išvada, kad, nesant konkrečios nuostatos šiuo klausimu, antrinės teisės akto taikymo sritis turi būti nustatoma, kaip nurodė, be kita ko, Prancūzijos vyriausybė, pagal ESS 52 ir SESV 355 straipsnius.

77 Iš tiesų Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę išaiškinti, kad antrinės teisės taikymo sritis iš principo yra tokia pati kaip pačių Sutarčių ir šioje srityje ji taikoma automatiškai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Airija*, 61/77, EU:C:1978:29, 46 punktą ir Sprendimo *Hansen & Balle*, 148/77, EU:C:1978:173, 10 punktą).

78 Todėl iš SESV 349 straipsnio formuluotės ir tikslų, taip pat iš bendros Sutarčių struktūros matyti, kad kiek tai susiję su atokiausiais regionais, viso Sąjungos teisės *acquis* teritorinė taikymo sritis apibrėžiama, be kita ko, ESS 52 straipsnyje, siejamame su SESV 355 straipsnio 1 dalimi, taip pat pagal SESV 349 straipsnį priimtose priemonėse.

79 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, SESV 349 straipsnis suteikia įgaliojimus Tarybai patvirtinti konkrečias priemones, kuriomis siekiama nustatyti ne tik Sutarčių nuostatų, bet ir antrinės teisės nuostatų taikymo šiems regionams sąlygas.

80 Darytina išvada, kad Komisijos ieškiniai bylose C-133/14–C-135/14, kurie pagrįsti tik priešingais argumentais, turi būti atmesti.

81 Dėl Parlamento argumentų, jog SESV 349 straipsnis nesuteikia Tarybai įgaliojimų patvirtinti priemonių, kurių vienintelis tikslas – atidėti vėlesniam laikui tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų taikymą atokiausiems regionams, reikia konstatuoti, kad šiuo straipsniu Tarybos sprendimų priėmimo galios neapribojamos konkrečia priemonių kategorija.

82 Iš tiesų, žodis „priemonė“ apima bet kokios rūšies veiksmus, kurių gali imtis Taryba; be to, reikia dar pažymėti, kad SESV 349 straipsnyje pavartotas žodis „būtent“ leidžia manyti, jog SESV rengėjai neketino nustatyti išsamaus priemonių, kurias galima tvirtinti remiantis šiuo straipsniu, rūšių sąrašo.

83 Todėl Taryba ir Ispanijos ir Portugalijos vyriausybės pagrįstai teigia, kad šio straipsnio tekstas nepatvirtina Parlamento daromo skirtumo tarp nuo Sąjungos teisės leidžiančių nukrypti nuostatų ir paprasčiausio jų taikymo atidėjimo vėlesniam laikui.

84 Toks apribojimas taip pat prieštarautų SESV 349 straipsniu siekiamiems tikslams, nes neatmestina, kad Sąjungos teisės nuostatos visiško taikymo atidėjimas vėlesniam laikui gali pasirodyti tinkamiausia priemonė atsižvelgti į tam tikro atokiausio regiono socialinės ir ekonominės struktūros padėtį.

85 Šioje byloje reikia išnagrinėti, ar ginčijami aktai atitinka šio sprendimo 67–69 punktuose išdėstytus reikalavimus.

86 Pirma, dėl Reglamento Nr. 1385/2013 pažymėtina, kad šio reglamento 1 straipsnio 1 punktu prie „8 regiono“, kaip jis apibrėžtas Reglamente Nr. 850/98, priskirti Majoto priekrantės vandenys, priklausantys Prancūzijos Respublikos suverenitetui arba jurisdikcijai, ir kad šio straipsnio 2 punktu į tą patį Reglamentą Nr. 850/98 įterptas 34g straipsnis, kuriuo draudžiama laivams gaubiamaisiais tinklais žvejoti tunų ir tunams giminingų žuvų būrius 24 mylių zonoje prie Majoto pakrantės, skaičiuojant nuo bazinių linijų, nuo kurių matuojami teritoriniai vandenys.

87 Šiuo klausimu iš kartu skaitomų Reglamento Nr. 1385/2013 3 ir 7 konstatuojamųjų dalių, kaip Teisingumo Teisme jas paaiškino Taryba, matyti, kad šių priemonių tikslas yra apsaugoti stambių migruojančių žuvų būrius prie Majoto salos, kuriais galėtų pasinaudoti nepakankamai išplėtotas vietos laivynas, kurio laivai žvejoja mechaninėmis ūdomis ir dėl to negali lygintis su užsienio laivynu. Taigi, šios priemonės nustatytos atsižvelgiant į Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtį. Todėl Taryba teisėtai galėjo jas priimti remdamasi SESV 349 straipsniu.

88 Antra, Reglamento Nr. 1385/2013 2 straipsniu Reglamento Nr. 1379/2013 35 straipsnis buvo papildytas 6 dalimi, kurioje numatyta, kad iki 2021 m. gruodžio 31 d. pastarojo straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos mažmeninei prekybai pateikiamiems ir galutiniams vartotojams Majote skirtiems produktams.

89 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1385/2013 4 konstatuojamosios dalies, šią priemonę Taryba grindė būtinybe atsižvelgti į „labai suskaidytas ir nepakankamai išplėtotas Majoto prekybos schemas“ ir į tai, kad žuvininkystės produktų ženklinimo taisyklių taikymas per anksti netaptų mažmenininkams našta, kuri būtų neproporcinga, atsižvelgiant į informaciją, kuri būtų perduodama vartotojui.

90 Taigi tokia priemonė priimta atsižvelgiant į Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtį. Todėl darytina išvada, kad Taryba galėjo šią priemonę priimti remdamasi SESV 349 straipsniu.

91 Trečia, kadangi Parlamentas neginčija, kad Reglamento Nr. 1385/2013 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtintos priemonės galėjo būti grindžiamos SESV 349 straipsniu, Teisingumo Teismas neturi tikrinti, ar šios priemonės priimtos laikantis šio sprendimo 67–69 punktuose išdėstytų reikalavimų.

92 Tiek, kiek Parlamentas ginčija, kad Reglamento Nr. 1385/2013 priede esančių su Majotu susijusių įrašų įterpimas šio reglamento 3 straipsnio 3 dalimi į Reglamento Nr. 1380/2013 II priede esančią lentelę galėjo būti grindžiamas SESV 349 straipsniu, pažymėtina, kad ši priemonė kartu su Reglamento Nr. 1385/2013 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytomis priemonėmis sudaro nedalomą visumą ir, kaip pabrėžė generalinis advokatas savo išvados 81 punkte, yra papildoma, palyginti su pastarosiomis priemonėmis.

93 Tokiomis aplinkybėmis Parlamentas negali kaltinti Tarybos tuo, kad ši visas Reglamento Nr. 1385/2013 3 straipsnyje numatytas priemones grindė SESV 349 straipsniu.

94 Ketvirta, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1385/2013 4 straipsnyje numatytą Reglamento Nr. 1069/2009 4 straipsnio įsigaliojimo Majote atidėjimą iki 2021 m. sausio 1 d., kaip numatyta pirmesnio reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje, Taryba grindė aplinkybe, jog Majotas neturi pramonės pajėgumų perdirbti gyvūninius šalutinius produktus.

95 Taigi tokia priemonė patvirtinta atsižvelgiant į Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtį. Todėl darytina išvada, kad šios priemonės priėmimas, remiantis SESV 349 straipsniu kaip teisiniu pagrindu, atitiko Sąjungos teisę.

96 Antra, dėl klausimo, ar Direktyvos 2013/64 nuostatos atitinka šio sprendimo 67–69 punktuose išdėstytus reikalavimus, reikia priminti, kaip teisingai pažymi Parlamentas, kad šios direktyvos 1–6 straipsniuose Taryba iš dalies pakeitė direktyvas 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 ir 2011/24 tam, kad atidėtų vėlesniam laikui tam tikrų jose esančių nuostatų taikymą Majotui.

97 Kaip matyti iš Direktyvos 2013/64 2 konstatuojamosios dalies, šie pakeitimai bendrai buvo grindžiami būtinybe „atsižvelgti į ypatingą aplinkos būklę Majote, kurią reikia gerokai pagerinti, siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti Sąjungos teisėje nustatyti aplinkos tikslai, o tam reikia papildomo laiko“.

98 Be to, kiekvieno iš šių pakeitimų pagrindimai Tarybos buvo išdėstyti šios direktyvos 3–9 konstatuojamosiose dalyse.

99 Pavyzdžiui, tos pačios direktyvos 3 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su Direktyvos 91/271 pakeitimais, nurodyta, kad Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtis, kiek tai susiję su miesto nuotekų valymu, neatitinka tos direktyvos reikalavimų.

100 Direktyvos 2013/64 4 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su Direktyvos 1999/74 pakeitimais, pažymėta, kad dedeklių vištų apsaugos srityje padėčiai Majote suderinti su šios direktyvos reikalavimais reikia didelių investicijų ir parengiamųjų darbų.

101 Direktyvos 2013/64 5 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su Direktyvos 2000/60 pakeitimais, Taryba pažymėjo, kad dėl konkrečios Majoto struktūrinės ir ekonominės padėties Prancūzijos Respublikai turi būti suteikta pakankamai laiko priemonėms, kurios turėtų užtikrinti upių baseinų valdymo planų atitiktį šios direktyvos reikalavimams, priimti ir įgyvendinti.

102 Direktyvos 2013/64 6 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su Direktyvos 2006/7 pakeitimais, pažymėta, kad paviršinių vandenų būklė Majote turi būti gerokai pagerinta, kad atitiktų tos direktyvos reikalavimus, nes maudyklų vandens kokybei turi įtakos ypatinga šio regiono socialinė ir ekonominė padėtis.

103 Direktyvos 2013/64 7 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su Direktyvos 2006/25 pakeitimais, Taryba nurodė, kad Majote dėl jam būdingos ypatingos socialinės ir ekonominės padėties nėra techninių galimybių įgyvendinti priemones, būtinas, kad būtų laikomasi pastarosios direktyvos dirbtinės optinės spinduliuotės srityje.

104 Galiausiai Direktyvos 2013/64 9 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su Direktyvos 2011/24 pakeitimu, Taryba paaiškino, kad, siekiant ją perkelti į nacionalinę teisę, reikia keleto pakeitimų, kad būtų užtikrintas pacientų priežiūros ir informavimo tęstinumas.

105 Konstatuotina, kad Direktyvoje 2013/64 nustatytos priemonės, kuriomis Taryba iš dalies pakeitė direktyvas 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 ir 2011/24, patvirtintos atsižvelgiant į Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtį. Taigi Taryba pagrįstai šias priemones priėmė remdamasi SESV 349 straipsniu.

106 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, iš ginčijamų aktų tikslų ir turinio matyti, kad juose numatytos priemonės patvirtintos atsižvelgiant į Majoto socialinės ir ekonominės struktūros padėtį, kaip tai suprantama pagal SESV 349 straipsnio pirmą pastraipą.

107 Taigi, Parlamentas nepagrįstai tvirtina, kad nei Reglamento Nr. 1385/2013 1, 2 ir 4 straipsnių, nei Direktyvos 2013/64 teisinis pagrindas negalėjo teisėtai būti SESV 349 straipsnis.

108 Taigi Parlamento ieškiniai bylose C-132/14 ir C-136/14 taip pat turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

109 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

110 Kadangi Taryba prašė priteisti iš Parlamento ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas ir pastarosios dvi institucijos pralaimėjo bylas C-132/14–C-136/14, iš jų turi būti priteistos Tarybos šiose bylose patirtos bylinėjimosi išlaidos.

111 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Portugalijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinius bylose C-132/14–C-136/14.**

2. **Priteisti iš Europos Parlamento bylose C-132/14 ir C-136/14 Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Priteisti iš Europos Komisijos bylose C-133/14–C-135/14 Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Portugalijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.